

DE NOORD-BRABANDER

1844

Staat- en Letterkundig Dagblad.

BRONNEN EN PUNTEN

St. Elizabeths St. N. 126

St. Nicolaas St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

St. Jans St. N. 126

... de Oost trachten te werpen, eigenbelang hebben. Maar onze oligarchen hebben zich zeer beleedigd moeten achten door hetgeen ... Opst is openbaar gemaakt. Zij moeten vrees dat openbaarheid eindelijk ook daar verbetering zal moeten aanbrengen. En verbetering is voor hen verachting, Zij leven, vooral daar, ten koste, en ten nadeele, en ten verdere van het vaderland. Indien zij het moederland, dat eene konstitutionele regering bezit, zoo hebben weten uit te zuigen, dan kan men oordeelen, wat zij in de Oost verrigten, waar zij de willekeur ten hunnen dienste hebben. Want art. 59 der

... grondwet, dat de oppermagt aan den koning toekent, is eigenlijk slechts een dienst. Zij zetelen slechts achter dat artikel 59, als het palladium van hunne magt. En met de oppermagt door de letter der grondwet aan den koning toe te kennen hebben zij niets anders gedaan, dan zich zelve een wapen te vormen, waarmede zij, onder de naam des konings, voor hun eigen belang vechten. Zij hebben tot nu toe getoond, veel takt te bezitten. Maar het nemen van het berucht besluit van geheimhouding is een der onhandigste maatregelen, die zij konden ten uitvoer leggen. Daardoor zal de aandacht des te meer op de Oost gevestigd worden; en men zal des te dringender de herziening van art. 59 der grondwet vorderen, hoe meer het uit dat besluit blijkt, dat de regering openbaarheid vreest. Wij zouden durven voorspellen, dat vele leden in de tweede kamer op dat besluit de herziening der grondwet zullen bespoe-digen.

ADVERTENTIEN
15 cents de regel,
behalve 35 cents zegel.

Het besluit van geheimhouding

De regering heeft door haar besluit van geheimhouding eenen onvoorzigtigen stap gedaan, en zeer zeker had zij moeten beginnen met dat besluit zelve geheim te houden.

Het is alsof de regering met blindheid gestapt is. Wij berekenen reeds uit haar niet te begrijpen.

Is het noodzakelijk in het belang der koloniën, dat geheel derzelver administratie met eenen sluijer worde oerdekkt?

Het is ongetwijfeld zeer noodzakelijk, dat alles wat geheim gehouden, wat met derzelver militaire defensie in verband staat.

Maar waarom zou de administratie moeten worden geheim gehouden? Waarom het finantie wezen?

Verocht dat het algemeen belang? Waar om? Heeft het systeem van geheimhouding nog niet misbruiken vorende voortgebracht?

Is de natie daardoor niet met vierhonderd millioenen schulden overladen geworden?

En is het nu het oogenblik, om de natie, na zulk eene dreurige ondervinding, met een dergelijk besluit te begiftigen, dat, behalve al de misbruiken, welke in de Oost gegipt zijn, nog oneindig meerdere belooft? Hoe moet dat niet de argwaan der natie voeden?

En verzaakt de regering, daardoor niet, dat zij niet voornemens is verbetering in te brengen, maar den weg te blijven bewaardelen die ons reeds zoo veel verderf heeft aangebragt? — En duidt dat niet klaarlijkelyk aan, wat zij in het moederland zou willen, indien zij bij magt was hare plannen uit te voeren? Moet dat niet het vermoeden doen ontstaan, dat hare openbaarheid in de zaken van het moederland niet volkomen is? Moet dat niet doen vrees en, dat zij ons zou willen ternebrengen tot al de misbruiken der Oost?

Neen, de geheimhouding der Oostindische administratie en finantie is niet noodzakelyk en het voornemen van dezelve is zeker hoogst ondoelmatig.

Het vertrouwen der natie in de regering is reeds geschoot. De nieuwe regering had veel beloofd, en de natie had oneindig meerder van haar verwacht, dan zij had ingegegeven.

Zij heeft niets gegeven, dan eenige blij-

ken, dat zij beter wilden. Daarbij is alles omringd door een zwakke, twee-stagige pogingen van verbeteringen mislukten, en de nieuwe regering, waarvan men zich gouden bergen had voorspeld, is langzamerhand terug gegaan tot de wegen der onde. Het besluit, dat wij behandelen, heeft onbedenklijk, dien teruggang de kroon opgezet. Het ministerie heeft zich niet geschaamd openlijk de banier te ontrouwen van geheimhouding, op hetzelfde oogenblik dat de aandacht der natie gevestigd werd op grove misbruiken, die in de Oost zijn ingelopen?

Wils dat doelmattig?

Denkt men daardoor de klagten te smoren, die uit de koloniën tot ons overkomen?

Meent men zoo in stand te kunnen houden, wat daar afkeuring verdient en verbetering behoeft?

Ep wat moet men van eene regering denken, die, wanneer misbruiken worden gesignaleerd, in plaats van verbetering aan te brengen, stilzwijgendheid gebiedt?

Beeoogt zij liet welzijn der koloniën en van het moederland; of zoekt zij willekeur?

En wat kan het doel zijn van die willekeur?

Eene regering, welkdanige ook, kan nooit dan het goede willen. Indien zij kwaad werkt dan is zij slechts het werktuig van eene partij, welke haar overheerscht, en eene partij is gewoon niets anders te berekenen dan hare belangen.

Moet achter dat besluit ook weer niet de oligarchie gezocht worden, welke de volplantingen en het vaderland tot nu toe zoo deerlijk geëxploiteerd heeft?

Wij kennen al onze ministers te regtschapen, om een oogenblik te durven veronderstellen, dat zij bij den sluijer, dien zij over de Oost trachten te werpen, eigenbelang hebben. Maar onze oligarchen hebben zich zeer beleedigd moeten achten door hetgeen

Opst is openbaar gemaakt. Zij moeten vrees dat openbaarheid eindelijk ook daar verbetering zal moeten aanbrengen. En verbetering is voor hen verachting, Zij leven, vooral daar, ten koste, en ten nadeele, en ten verdere van het vaderland. Indien zij het moederland, dat eene konstitutionele regering bezit, zoo hebben weten uit te zuigen, dan kan men oordeelen, wat zij in de Oost verrigten, waar zij de willekeur ten hunnen dienste hebben. Want art. 59 der

grondwet, dat de oppermagt aan den koning toekent, is eigenlijk slechts een dienst. Zij zetelen slechts achter dat artikel 59, als het palladium van hunne magt. En met de oppermagt door de letter der grondwet aan den koning toe te kennen hebben zij niets anders gedaan, dan zich zelve een wapen te vormen, waarmede zij, onder de naam des konings, voor hun eigen belang vechten.

Zij hebben tot nu toe getoond, veel takt te bezitten. Maar het nemen van het berucht besluit van geheimhouding is een der onhandigste maatregelen, die zij konden ten uitvoer leggen. Daardoor zal de aandacht des te meer op de Oost gevestigd worden; en men zal des te dringender de herziening van art. 59 der grondwet vorderen, hoe meer het uit dat besluit blijkt, dat de regering openbaarheid vreest.

Wij zouden durven voorspellen, dat vele leden in de tweede kamer op dat besluit de herziening der grondwet zullen bespoe-digen.

RUSLAND

De synode van Petersburg heeft aan de missionarissen van Georgie, het verblijf in het Russisch rijk ontzegd, tenzij zij Russische onderdanen worden, en zich verbinden om alle betrekking met den H. Stoel te staken. Deze daad van willekeur behoeft geene verdere uitlegging; zij stemt overigens volkomen overeen met het stelsel van het Peterburgsche kabinet hetwelk niets dan onverdraagzaamheid is, jegens alles wat tot het katholicisme betrekking heeft.

DUITSCHLAND

Een te Berlijn zeer gezocht dagblad maakt ter gelegenheid van den aanslag op het leven van den koning van Pruisen de opmerking, dat de dader geen onbedacht jongeling, noch de zendeling eener machiavelistische vreemde staatkunde, noch een leerling der Jesuiten was. Op die schandelyk boosaardige aanmerking, antwoordt thans een Duitsch dagblad van protestantsche redactie dat Tschech, even zoowel als Frederik Staps, den 3 oktober 1809 te Schönbrunn, een aanslag op Napoleon's leven volvoerde, en die in der tijd als heldhaftige slagtoffer der vaderlandij werd aangeprezen, geene kweekelingen der Jesuiten waren. Beide waren integendeel zonen van protestantsche ouders, de een in Beneden-Saksie, de andere in Pruisen, aan de Saale. Het is, zegt dit blad, de bedoeling, om door deze eenvoudige verhandeling de gedachtenis van de dader dezer ongelukkigen te bezoedelen; wij willen daer door voorbeelden doen begrijpen, dat het wettelijk

tijd wordt om de lasterlijke bewering te laten varen, dat de vaders der Sociëit van Jesus, hun werk maken om kweekelingen voor den koningsmoord te vormen. Het Duitse blad had bij de namen van Tschudi en Stapel die van George Sand, de politico-godsdienstige oordenaar van Kotschue, kunnen voegen, die mede de zoon was van eenen protestantschen leeraar te Wunsiedel, in Beijeren, en die in eenen Pruisischen leeraar eenen vurigen lofredenaar vond. (Ami d. l. Bel.)

ENGELAND

Uit Londen schrijft men in dato 21 september. Het vertrek van H. M., prins Albert en de jonge prinses, van Blair Athol, is nu stellig op dinsdag morgen bepaald; zij zullen zich des namiddags van dien dag te Dundee in het koninklijk jagt inschepen. Volgens de laatste berichten bracht de koningin daggelijks bijna tien uren in de open lucht door, wier gunstige invloed op hare gezondheid bij toewijding zichtbaar was.

— Het blijft bepaald dat Z. M. de koning der Franschen den 8. of 9. dezer maand te Windsor zal aankomen. De markies van Exeter, de graven van Belawar, Jersey en Liverpool, lord E. Bruce, de hertog van Buccleuch, de hertog van Wellington, sir Robert Peel en diens gemalin, en al de grootofficieren van staat en edellieden van het koninklijk huis, zullen op het kasteel van Windsor genoodigd worden, om deel te nemen aan de feestelijkheden, ter gelegenheid van het koninklijk bezoek aan die aloude verblijfplaats der Engelsche monarchen.

— Men wil weten dat graaf de Grey, de onlangs afgetreden lord-luitenant van Ierland, een dergenen is die, in het aanstaand kapittel der orde van den Kouseband, tot ridder dier orde geslagen zullen worden.

— De alderman Gibbs is tot lord-mayor van Londen verkozen. Hij behoort tot de whig-partij.

— De heer O'Connell heeft den 26 sept. vergezeld van zijnen zoon John zijne woonplaats Merrion-Square verlaten om zich naar Derry nam-Abbey te begeven, alwaar de bevrijder waarschijnlijk der geheelen herfst zal doorbrengen.

— De uitslag der zitting van den stedelijken raad te Dublin had den 25 jl. eene meer dan gewone belangstelling verwekt, dewijl men wist dat aldaar een voorstel van den heer stads-advokaat Maunsell behandeld moest worden, strekkende om een adres aan de koningin te rigten, waarbij hij verzocht zou worden het parlement minstens eens in drie jaren in de Iersche hoofdstad zamen te roepen en gedurende den tijd dier zitting haar hof aldaar te houden, alomede om aan het parlement zoodanige bepalingen te slaan die de zekerheid geven zouden dat zelfs ook in vervolg van tijd voortdurend zou geschieden.

De voorsteller heeft uitvoerig ontwikkeld waarom hij dit zijn plan het geschikste middel tot bevrediging van Ierland achtte, dewijl daardoor, zijns inziens, aan den eenen kant de wenschen der republiken in genoegzame mate vervuld zouden worden, en aan den anderen kant den protestanten de vrees benomen die zij, ingeval de beweging zich met de verlangden uitslag hervatte, voor het behoud der instellingen, de gevestigde kerk en de onafhankelijkheid van Dublin, voeden. Na hem hebben de heer Brutt en anderen gesproken, hoofdzakelijk om te zeggen dat zij hun oogmerk tot ondersteuning der motie lieten varen, uit hoofde het hun, bij hun inzien, was voorgekomen dat de geschikste middel tot behandeling daarvan nog niet gekomen was. De heer Maunsell heeft daarop zijn voorstel ingetrokken.

Ook de heer D. O'Connell heeft bij deze gelegenheid het woord gevoerd, en den protestanten in Ierland grooten lof toegezwaaid voor de deelname welke zij, over het algemeen, gedurende de jongst verlopen weken, in zijne zaak en die van de herroeping der Unie hadden betoond.

— De Engelsche bladen beklagen zich zeer over de toeneming van den Franschen invloed aan het hof van Portugal. Volgens hen is het de heer de Vascones, gezant van Frankrijk die de stelling van een handels-verdrag tusschen Engeland en Portugal heeft verhinderd.

— Men leest in een Nederlandsch dagblad: Men hoopt; dat het ontwerp tot vergemakkelijking van de gemeenschap tusschen Europa en Indie door middel van eenen spoorweg van de landengte van Suez bepaald is, en dat het spoedig zal worden ten uitvoer gelegd. De heer Galloway had van den pacha reeds verlof ontvangen, om dat werk te beginnen. Hij keerde naar Engeland terug om een contract te sluiten, ten einde zich de nodige materialen voor het belangrijke werk te verschaffen, en reeds waren de spoorstaven voor zestig mijlen wegs op de plaats aangebragt, toen de dood hem wegrakte en alzoo aan zijn ontwerp een einde maakte. Het grootste aantal spoorstaven bevindt zich nog op de plaats, de weg is open en er behoeft geen duim grond onteigend te worden.

De pacha is voor het ontwerp geneegen, want hij is voor alles wat voordeel aan zijn land kan aanbrengen.

Het aantal reizigers, die in het afgelopen jaar over land naar Indie gegaan zijn, bedraagt 3000. Hierin zijn niet begrepen de bedevaartgangers naar Mekka, noch de kooplieden, die zich aan die karavanen tot veiligheid van hunnen handel aansluiten.

Het zou overbodig zijn, de voordeelen van eenen spoorweg over de landengte op te sommen. Maar het is te verwonderen dat lord Aberdeen, en dit waarschijnlijk door den invloed van Frankrijk, dat zooveel gewigt in de beraadslagingen van het Engelsch kabinet heeft, den aanleg van den spoorweg met geen goed oog aanziet en er tegen is, omdat daardoor Engeland eenen overwegenden invloed in Turkije en Egypte zou verkrijgen. De belangen van en het gemak voor onzen handel en andere bijzondere belangen, welke door deze verbinding met Indie bevorderd zouden worden, moeten zwichten voor den invloed van Frankrijk.

— Onlangs is er een zondertings weddenschap gewonnen door Barrij, een der clowns van den schouwburg van Ashleij, te Londen. Hij is namelijk den Theems opgevaaren in een bak getrokken door twee ganzen. Dit tugje is zeer gelukkig atgelopen. De clown is door de verbaasde menigte in zegepraal teruggevoerd.

SPANJE.

De hertog van Soto-Mayor, is tot gezant te Londen benoemd in vervanging van den markies van Viluma. Deze laatste had reeds herhaaldelijk zijn ontslag ingediend, doch het ministerie had steeds geweigerd hetzelfde aan te nemen.

— Volgens het dagblad el Tiempo zou het Spaansche expeditie-korps tegen Marokko op het laatste van september worden bethandeld.

— Als kandidaten die de meeste kans hebben tot het voorzitterschap in de aanstaande zitting der afgevaardigden, noemt men den heer Paula Castro y Orozco, en van den senaat den graaf de Fontanede.

— Terwijl de Madridsche bladen zich over de voortdurende rust in het schiereiland verheugen, beweren de Fransche bladen dat de regering alderom eene uitgebreide zamenvoering heeft afdrekt, welke te Mataro had moeten uitbarsten. Volgens het verhaal der laatste bladen waren talrijke arrestationen het gevolg dier ontdekking geweest, al de inlichtenis genomen personen, waaronder een onderscheidene ambtearen en gegede inwoners van Barcelona en Mataro telt, zouden tot de partij der gewone opperste junta behooren.

Indien deze daadzaken waar zijn, is het zeer zonderling dat de dagbladen van Barcelona er geene melding van maken.

— Men schrijft uit Cordova aan het dagblad Heraldo dat de diligence van Sevilla, tusschen Val de Pons en Santa-Cruz de Madala door roovers is aangevalle geworden, al de passagiers evenwel zijn de sekretaris van de Spaansche ambassade in Omgal en de gezant van Frankrijk te Lissabon, aan welke heeren 10000 reusen behalve hunne juwelen ontnomen zijn.

FRANKRIJK

— Het huwelijk tusschen den hertog van Aumale en de dochter van den prins van Salerno, wordt thans door het Journal des Deux Siciles officieel aangekondigd.

De beide echtelingen zijn bijna 4000 uren ouderdom. De prins is den 16. Januarij 1812 en zijne aanstaande gemalin den 26. April van dat jaar geboren.

— De aanstaande gemalin van den hertog van Aumale zal, even als vroeger de koningin van Napels, van den keizer van Oostenrijk, haren oom, eene huwelijksgift van 200,000 florijnen ontvangen.

— Men verzekert dat de heer Guizot gedurende zijn verblijf te Londen, al zijne pogingen in het werk wil stellen, om eindelijk van de Engelsche regering de officiële erkenning der Fransche heerschappij in Algerie te verkrijgen.

— Men verzekert, dat engelschden gedeputeerden reeds hun voornemen hebben te kunnen gaanderen om dadelijk na de opening der aanstaande zitting eene poging te doen om, in aanvolging van het Britsche parlement, het adres in antwoord op de troonrede reeds in de eerste zitting goed te keuren, ten einde niet veertien dagen in even nuttelose als vinnige beraadslagingen te verdoen.

— De zaak van den hertog van Montmorency Prins von Robecq, zal, naar men zegt, in deze maand voor den jury komen; de heer Berryer zal als verdediger optreden.

— De overwinning bij de slag had den 14 augustus en het bombardement van Algador den 15den plaats; in den tusschen dien beide dagen verlopen nacht heeft de prinses van Joinville een kind ter wereld gebragt. De maarschalk Bugeaud heeft den prins verzocht, om de jonggeborene uit hoofde van den zonderlingen samenloop van omstandigheden, nog den voortaan van de troon te geven.

— Het tusschen Frankrijk en Marokko gesloten verdrag is reeds weder, met de handteekening der konings voorzieu, afgezonderd.

— In Parijs heeft men eene gewigtige uitvinding gedaan, waardoor de menschelijke zelfkennis eene groote gevorderde vooruitgang is. Men heeft namelijk spiegelglaas ontdekt, waarin de afbeelding ook van achteren en van terzijde geheel zien kon. De uitvinder dezes dezes soort van spiegelglaas is indigenschaal.

— Men leest in de Parijsche dagbladen van den 29 september.

De aangekondigde wapenschooving over de afdeelingen van de bezetting van Parijs heeft wederom een stechte weder, plaats gehad. Omstreeks 114 man kwamen de troepen afgevoerd aan de toegang van de Pont de l'Arche du Carrousel en de Pont Royal was aan het publiek ontzeld.

De infanterie bezette de plaats der Galerien en de kavallerie het plein van het Carrousel en de bidden.

Ten 12 ure kwam het hof en de Tuileries aan. Ten 12 ure steg de koning te paard, vergezeld van de hertog van Nemours, van den prins van Coburg, van den maarschalk Bourc en van eenen talrijken staf.

— De geleerden te hebben bij de koning onder het paviljoen de l'Heritage teruggekeert om overtegaan tot de mitdeeling der dekret. Vervolgens begaven al de troepen zich naar het hôtel der Invaliden om de op de Marokkanen.

Naar de zegetekenen over te brengen. Na dat die door den generaal Petit onder het gebulder van het geschot waren ontvangen genomen, zijn de troepen uiteengegaan.

Na de wapenschuiving is de tuin der Tuilerien waarin de tent van den zoon van Abd-el Khaman ter beschikking opgeslagen is, voor het publiek geopend.

De koning is gedurende de revue door het balke toejuichingen van de troepen begroet geworden. Het balkon en de vensters der Tuilerien waren door de koningin, de prinsessen en de genoodigde dames bezet.

Statistiek van zedelijken vooruitgang.

Het ministerie van justitie deelt, ieder jaar de regterlijke tabellen mede, welke den gang der openbare zedelijkheid bleef leggen en een treurig antwoord zijn op hetgeen door sommigen van den vooruitgang verteld wordt.

Wij ontleenen aan deze belangwekkende documenten slechts twee of drie feiten.

De eerste is dat de bevolking der departementale gevangenis, wat de vastzittenden aangaat, eedert 1836 met 54 ten honderd is vermeerderd.

In 1836, ... 7,100 veroordeelden.

In 1842, ... 10,938

De tweede daadzaak is, dat zich die vermeerdering vooral heeft doen gevoelen in het getal der jeugdige gevangenen, 1836 ten onderdom van 16 jaar.

1836, ... 313 jeugdige gevangenen.

1842, ... 1,289

Dezelfde evenredigheid bestaat in de centrale gevangenhuiszen.

Op 1 januarij 1837, ... 16,288 gevangenen.

1843, ... 18,329

De derde daadzaak heeft betrekking op het onderwijs.

Van de 14,732 mannen, konden 7,070 lezen noch schrijven; 226 hadden eene uitstekende opvoeding genoten.

Zonder nu de maatschappij in welke wij leven te beschuldigen, zeggen wij dat het wel geoorloofd is, niet te verzuimen over de toediening der misdaden en der vergripen, welke tegen haar begaan worden en tot welkers beteugeling zij zich te vergeefs wapent.

Wij zeggen dat indien die toeneming geene bekende grenzen heeft, men veronderstellen moet dat het stelsel van beteugeling hetwelk de maatschappij tot hare verdediging bezigt, valsch of onvoldig is.

Wij zeggen eindelijk dat er in dezen staat van zaken eene vreeselijke bedroefing ligt opgesloten welke aan alle maatschappijen en alle menschen eene most vreeselijke dreiging is.

Ieder jaar bij iedere verschijning der ministerieelien, ontwaren wij in ons eene moeijelijk te bedwingen ontroering. Zij bevestiggen op eene bedroefende wijze onze klagen over den gang van een stelsel, welke doet schijnen te wezen, dat menschen te leeren moet en ontberen.

Men moet zich echter niet bij klagen bepalen. Indien de weldenkenden zulk een verderfelijk stelsel niet bestriden, worden zij daarnaals het ware medelidig.

De vruchtbaarheid van onderwijs is de eenige magt, sterk genoeg om aan die afschrijsselijke bestemming van misdaden en vergripen tegen te stellen.

Indien nu die onze kerken bevolken, het onderwijs van de goddelijke hadden genoten, indien de burgerlijke wet de jeugd niet betwistte aan hen die door God bevestigd zijn om hare vormen, zouden onze kerkelijke leraars wel zulke treurige afkomsten opleveren. Dat men ons dan de afschrijssing van misdaden overleide die die gewesten waar het christendom nog de magt voert.

Wij hebben drie daadzaken aangehaald, die ons kan ze bewijzen; het ministerie maakt ze bekend, de slotsom is reenvoudig, zij is namelijk dat eene

maatschappij welke zich gewillig heeft onderwerpen aan de heerschappij van eene logische orde die eene onbegrijpde toename van misdaden en vergripen voortbrengt, welke de ziele hebben zich te laten zien als de vrucht van het zedelijke gebrek van eenen dergelijken staat. Het is niet de ziele die onvergeeflijke zwakte en zorgeloosheid heeft moeten.

(Am. d. I. R.)

DE NEDERLANDSCHE

ROSCHE Maatschappij, welke eene de minister van Nederlandsche zaken de heeren gouverneur van de verschillende provincien heeft bevestigd, dat degenen personen die plaatsvervangere bij de nationale militia kunnen worden aangegomen, dan de zodanigen die, behoudens het verbande ten datgevoonderde, kunnen aantoonen, na hante passering uit eene vrijwillige dienstneming, volle vijftien maanden in de provincie, waar de ontleding verricht wordt, gewoond te hebben. Dit door vrijwillig hebben gediened kunnen niet de dienstman ontslag worden aangenomen. Zij echter, die voor zich zelven, of als nummerverseselaars, of als plaatsvervangere, bij de nationale militia dienst hebben gedaan, zijn dadelijk na hun ontslag dienstloos in de provincie, in minderheid van jaren, koning en in de dienstloos.

Door de Nederlandsche handelsmaatschappij is voor de maand October 1844 bevracht zeven schepen.

In Drenthe is een genootschap ongerigt tot behouding der belangen van den landbouw aldaar.

De inspecteur van de geneeskundige dienst der landmagt heeft alle genees- en heilkundigen, Nederlanders van geboorte die genegen zijn om zich als officier van gezondheid der 3. klasse voor de militaire geneeskundige dienst der landmagt in de Oostindien te verbinden, verwittigd, dat zij zich bij verzoekschrift, op zegel geschreven en portvrij in te zenden, en na daarop bekomen antwoord, in persoon, bij hem inspecteur, aan zijn bureau te 's Kravenhage, in het lokaal van het magazijn van genesmiddelen, Voorhout, wijk I, n. 327, behooren aan te melden. Na overlegging van de noodige bewijsstukken, zal hun de gelegenheid worden verschaft om, aan de rijks kweekschool voor militaire geneeskundigen te Utrecht, bewijzen van hunne kennis in de voorbereidende schoolwetenschappen te geven, en van voldoende bekwaamheid in de genees- en heilkundige wetenschappen, voor de betrekking welke door hen verlangd wordt. Tot hun verder namgt dient, dat de bezorging tot hoogere rangen onder het geneeskundig personeel in de Oostindien plaats heeft ten gevolge van nader in de Oostindien voor den hoogereren rang af te leggen examien, en dat aan de betrekking van officier van gezondheid der 3. klasse in de Oostindien de volgende voordeelen zijn verbonden: 1. een jaarlijksch traktement van f 1710, benevens vrug woning of schadeloosstelling voor huishuur; 2. een traktement van f 800 's jaars gedurende hun oponthoud hier te lande; 3. eene gratificatie van f 380, en een voorschut van f 520, te zamen uitmakende eene som van f 990, waarover men voor de afreis kan beschikken, zoodra het schip aangewezen is, waarmede de reis op kosten van het rijk zal geschieden; 4. strekkende deze som tot eene behoorlijke uitrusting, en tot het aankopen van boeken en heilkundige zak-instrumenten; en 5. de rang van 2. luitenant bij den staf der armen in Indië.

De Staats Courant den 30 sept. bevat de Ms. besluit van den 25 dier maand. (Staatsblad, N. 48), waarbij wordt vastgesteld het tarief tot bepaling der hoegrootheid van den vorm van taxatie van

het honorarium der notarissen, gelijk mede van de verschotten, welke aan hen in rekening zullen worden gesloten.

LENGEL WIELE

De lof der gebreken.

(Naar het Fransch.)

Het is droevig, dèch waar, — en daarom moeten wij het erkennen en willen wij het verkondigen, — dat men door zijne gebreken het best door de wereld komt.

Let wel, als het u beeft, dat wij niet zeggen: door de wereld; maar door de wereld, hetgeen gansch niet hetzelfde is.

Wel nu, indien wij door onze gebreken het best en het snelst voortkomen, is het dan niet wreed, niet onportugies, niet onverstandig, ons gedurig te zeggen: Zelfen te het harnas te jagen? Gewis: wanneer men verlangt dat wij ons van die gebreken ontdoen, is het dan niet alsof men ons verderf zoekt, alsof men de bron van onzen voorspoed wil stoppen, alsof men ons de wapens ontnemt, ons door moeder natuur tegen de gebreken der anderen gegeven?

Zich van zijne gebreken ontdoen te wilsen? — maar dat is ze leeren kennen. — en dat houden wij voor zeer ongelukkig.

Eene godpraak ziedet: Ken u zelven. — Ja, zoo gij een wijsgeer zijt en wilt blijven, dat is te zeggen, tot gij niets begeert, naar niets streeft? — Ja, dan moegt gij u zelven kennen zooveel het u lust: gij kunt u dat schrale genoeg zonder gevaar veroorloven: de kennis van u zelven, de beschouwing van uwe ellende zal u mogelijk een weinig wijzer doen worden: maar het zijnde, en het hebben van niets tegen. — Wilt gij integendeel met uwe gelijken gelijk op leven, of hetgeen meer denklijk is, u boven hen verheffen; wilt gij fortune maken en verre gaan, zoo wacht u wel voor die zelfkennis, bestuurder u zelven niet, analyseer u niet, ondervraag u niet. — Ga immer voort, ga regt voor u uit, ga met spoed, en zie niet om en niet vooruit. Wacht u voor zelfkennis, want het oogenblik, dat gij zult weten, wie gij zijt, leert ge ook, wat ge kunt, en mogelijk zou u dit ten eenemale ontmoedigen. Wie naar het geheim van zijne eigene krachten vorsch, ontdekt dikwerf, dat hij tot niets goed is. En hoe spijtig eene dusdanige ontdekking voor menigeen zoude zijn, behoeven wij wel niet te zeggen.

Zeker zelfvertrouwen is de grootste steun der heerschen en eierzuchtigen; zij achten zich de besten en het algemeen zegt zij: dat is het best.

pen: Dat is het best. — en het draagt op zijne schouder de heerschers naar dat doel, zonder zelfs te vragen, of het wel genakkbaar of geoorloofd is. Want in onze maatschappijen beoordeelt men de lieden niet naar hunne waarde, maar wel naar hunne aanmatiging. Hoe gering zou dikwijls die aanmatiging zijn, leerden zij zich zelven kennen!

— De onbewustheid van zich zelven is daarom een voornaam vereischte voor wie in de wereld wil voortkomen.

Wij aarzelen daarom ook niet te zeggen, dat van alle gebreken, de overmoed de meeste voordeel aanbrengt, en dus de meest zorg verdient. Dat gebrek alleen is een voordeel. Voor een jong mensch die fortune wil maken, is het beter fatdunkend en doodarm te zijn, dan een luttel goed te bezitten en nederig te blijven. De overmoed is beter dan een erfel.

Na den overmoed is de eijdelheid een volslagene ongeschiktheid, want het gebrek om voort te komen. Aan dat gebrek heeft menigeen zijn bestaan te danken. Het is maar veronderstelling, gij hebt het over; de een is vlug en schrande van geest, onvermoed en vol vuur; gij doet zijne

